

महाव

वैष्णवास्तां महालक्ष्मीं परां राधां वदन्ति ते ।
धददाङ्गा महालक्ष्मीः प्रिया नारायणस्य
च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
अथ महालक्ष्मीमन्त्रः ।

“तारो वाग्भवं माया रमाकामः हृद्यौ-
र्ज्वलग्णस्यै नमः ॥”

तथा च ।

“वाग्भवं शम्भुवनिता रमा मकरकेतनः ।
तार्त्तियञ्च जगत्पार्श्वे वङ्गिबीजसमुज्ज्वलः ॥
अर्चोशास्त्रो भृगुस्यै हृन्मन्त्रोऽयं द्वादशाक्षरः ।
महालक्ष्म्याः सप्तद्विहाराद्यः सर्वविद्धिदः ॥”
तस्या ध्यानं यथा, तन्त्रसारः ।

“शालाकैर्द्वुतिमिन्द्रखण्डविणसत्कोटीरहारो-
ज्ज्वला
रत्नाकल्पविभूषितां कृपणतां श्राव्येः करैर्मैङ्ग-
रीम् ।

पद्मी कौस्तुभरत्नमप्यविरतं संविभर्तीं सखितां
फुल्लाम्बोजपौषणचक्रययुतां ध्यायेत् परा-
मनिकाम् ॥”

(अस्या बीजम् । ॐ ऐं ह्रीं क्लीं क्लीं ह्रौं
जगतुप्रसूत्यै नमः ।)

महालिकटभौ, स्त्री, (महान्तः अलयः । तेषां
कटभौ आश्रयभूतवृक्षः ।) चैतकिचिह्नौ-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

महालिङ्गः, पुं, (महान् पूज्यतमो विपुलो वा
लिङ्गोऽस्य ।) शिवः । इति महाभारते तस्य
सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (यथा, राजतरङ्गिणाम् ।
२ । १३७ ।

“अकरोत् स महाहर्म्मोर्महालिङ्गैर्महादृषेः ।
महात्रिशूलैर्महतीं महामाहेश्वरीं महीम् ॥”
महत् बृहलिङ्गमस्य ।) बृहलिङ्गयुक्तम् ॥

महालीलसरस्वती, स्त्री, (लीलया सरस्वती ।
महती लीलसरस्वतीति कर्मधारयः ।) तारा-
विशेषः ।

“लीलया वाकप्रदा चेति तेन लीलसरस्वती ।
तारास्वरहिता त्रयां महालीलसरस्वती ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

महालीधः, पुं, (महान् लोभः ।) लोभविशेषः ।
इति रत्नमाला । पाटियालोभ इति भाषा ॥

महालीलः, पुं, (महदतिशयं लीलं लौक्यमस्य ।)
काकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अतिचञ्चले, त्रि ॥
महालीहं, स्त्री, (महत् अतिशयगुणवत् लोहम् ।)
अथस्कान्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

महावनं, स्त्री, (महत् विपुलं वनम् ।) बृहद्वनम् ।
तत्पर्यायः । अरण्यानी २ महारण्यम् ॥ महा-
टवी ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, रामायणे ।
“निरस्ताः पथे घातन्ति त्रयस्ते यन्महावने ॥”)
बृह्दावनस्य चतुरश्रीतिवनान्तर्गतवनविशेषश्च ॥

महावपः, पुं, (महती वपा यस्य । यथा, महान्तं
धातुस्यौल्यादिकं वपतीति । वप + अच् ।)
महाभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

महावि

महावरा, स्त्री, (त्रियते अथौ देवादिभिरिति ।
वृ + अच् । टाप् । महती वरा ।) दूर्वा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

महावराहः, पुं, (महानीचरोऽपि सन् वराहः ।
महांश्चाथौ वराहश्चेति वा ।) वराहरूपी
भगवान् । यथा,—

“महावराहो गोविन्दः सुसेनः कनकाङ्गरी ॥”
इति महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥
(राजविशेषः । यथा, कथासरित्सागरे । ५२ । ६२ ।
“अस्ति शूरपुरं नाम यद्यार्थं नगरं सुवि ।
महावराह इत्यासीद्गजा तत्रातिदुर्मदः ॥”)

महावरोहः, पुं, (महान् अवरोहः शिफानां
अधोऽवतरणं यस्य ।) ब्रह्मवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (विश्वेश्वरस्य ब्रह्मवृक्षे ज्ञातयः ॥)

महावल्ली, स्त्री, (महती चाथौ वल्ली चेति ।)
माधवीजता । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (उत्तमा
जता च । यथा, कथासरित्सागरे । ३३ । ८५ ।
“उपायपरसर्वधिक्ता देशकालोपवृष्टिता ।
सेयं नीतिमहावल्ली (कं नाम न फलेत् फलम् ॥”)

महावसः, पुं, (महती वसा वपास्य । इत्यः ।)
शिष्टुमारः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४१६ ॥
महावक्षाः, [सु] पुं, (महत् वक्षः विराड्देहे
ऽस्य ।) शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्र-
नामस्तोत्रम् । १३ । १७ । ८६ ॥ (महत् वचो-
ऽस्य ।) बृहदश्रयोक्ते, त्रि ॥

महावाक्, स्त्री, (महत् वाक्वम् ।) योग्यता-
काङ्क्षासतियुक्तवाक्यसमूहः । इति साहित्य-
दर्पणः । २ । २ ॥ न्यायमते तु । खण्डकानेक-
नामलभ्यतादशार्थकम् । प्रकृत्यर्थमात्रावच्छिन्न-
प्रत्ययार्थबोधं प्रत्यययोग्यवाक्च वा । इति शब्द-
शक्तिप्रकाशिका ॥ (महत् महदर्थप्रकाशकं
वाक्वम् ।) तत्त्वमथेति आदिवाक्यम् । प्रतिष्ठा-
दायुत्सर्गवाक्यश्च ॥

महावारणी, स्त्री, (वरुणो देवतास्याः । वरुण
+ अच् । डीप् । महती वारणी ।) गङ्गा-
जानस्य योगविशेषः । स तु शनिवारशतभिषा-
नचक्रयुक्तगौणचान्द्रचैत्रकण्ठयोरश्रीरूपः ।
यथा,—

“वान्येन समायुक्ता मधौ कृष्णा त्रयोदशी ।
गङ्गायां यदि लभ्यते सूर्य्यगद्गतेः समा ॥
शनिवारसमायुक्ता वा महावारणी कृता ।
गङ्गायां यदि लभ्यते कोटिख्यंगदैः समा ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वप्रवृत्तखण्डपुराणवचनम् ॥

महाविद्या, स्त्री, (विद्यते ज्ञायते इति । विद् +
क्वप् । टाप् । महती विद्या ज्ञानं तत्त्वसाक्षात्-
कारो वा यस्याः ।) देवीविशेषः । सा दशधा ।
यथा चासुख्यातर्क ।

“काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी ह्यममला च विद्या धूमावती तथा ॥
वगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ।
एता दश महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्णिताः ॥
नात्र सिद्धाद्यपेक्षास्ति न नक्षत्रविचारणा ।

कालादिशोधनं नास्ति न चामित्रादिदूषणम् ॥
सिद्धविद्यातया नात्र युगसेवापरिग्रहः ।
नास्ति किञ्चिन्महादेवि ! दुःखसाधं कथञ्चन ॥”
मालिनीविजये ।

“अथ वक्ष्याम्वहं या या महाविद्या महीतले ।
दोषजालैरसंस्पृष्टाः सर्वा हि फलेः सह ॥
काली गीला महादुर्गा त्वरिता ह्यममला ।
वाग्वादिनी चाम्रपूर्णा तथा प्रवृत्तिरा पुनः ॥
कामाख्या वासुली बाला मातङ्गी शैलवासिनी ।
इत्याद्याः सकला विद्याः कलौ पूर्णफलप्रदाः ॥
सिद्धमन्त्रतया नात्र युगसेवापरिग्रहः ।
अथ चैता महाविद्याः कलिदोषान्न वाधिताः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

तासां दशावतारत्वं यथा,—
“प्रकृतिविष्णुरूपा च पुंरूपश्च महेश्वरः ।
एवं प्रकृतिभेदेन भेदास्तु प्रकृतेर्दृश ॥
कण्ठरूपा कालिका स्यात् रामरूपा च
तारिणी ।
वगला कूर्मेश्वरिः स्यात्काली धूमावती भवेत् ॥
ह्यममला वृषिहः स्याद्गाराहचैव भैरवी ।
सुन्दरी वामदेव्याः स्यादात्मनी भुवनेश्वरी ।
कमला बौद्धरूपा स्यात् दुर्गा स्यात् कल्कि-
रूपिणी ।
स्वयं भगवती काली ह्यस्तु भगवान् स्वयम् ।
स्वयञ्च भगवान् ह्यस्यः कालीरूपो भवेद्वरुणे ॥”
इति सुकृमालातन्त्रम् ॥
(गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । १३६ ।
“महाविद्या महामाया महाभेदा मही-
षधम् ॥”)

महाविराट्, [ज] पुं, (विश्वेश्वर राजते प्रकाशते ।
इति । वि + राज् + क्रिप् । महांश्चाथौ विराट्
चेति ।) महाविष्णुः । यथा,—
सुनिरुवाच ।

“विश्वानां गोलोकं राजन् ! विस्तृतश्च नभः-
समम् ।
शुश्रुत्स्वित्तं चिन्मरूपं श्रीकृष्णोऽसमुद्भवम् ॥
जलेन परिपूर्णं च कण्ठस्य मुखविन्दुना ।
दृष्टुं मुखस्यादिसर्गं परिश्रान्तस्य क्रौडितः ॥
प्रकृत्या सह युक्तेन कलयामि जियया वृप । ।
तत्राधारी महद्दिव्योविश्वधारस्य विस्तृतः ॥
प्रकृतीगर्भसंभूतचिन्मोद्भूतस्य भूमिप ! ।
सुविस्तृते जलाधारे श्रवणञ्च महान् विराट् ॥
राधेश्वरस्य कण्ठस्य षोडशंशः प्रकीर्णितः ।
दूर्वादलप्रशामरूपः संमितश्च चतुर्भुजः ।
धनमालाधरः श्रीमान् शोभितः पीतवासवा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
महाविलं, स्त्री, (महश्च तत् विलश्चेति ।)
आकाशम् । इति जटाधरः ॥ बृहच्चिद्वक्ष ॥

महाविषः, पुं, (महत् अत्युत्कटं विषमस्य ।)
द्विसुखसर्पः । यथा,—
“महाविषः कालधर्मो राजाहृदिसुखोरगः ।”
इति जटाधरः ॥

महाविराट्, [ज] पुं, (विश्वेश्वर राजते प्रकाशते ।
इति । वि + राज् + क्रिप् । महांश्चाथौ विराट्
चेति ।) महाविष्णुः । यथा,—
सुनिरुवाच ।

“विश्वानां गोलोकं राजन् ! विस्तृतश्च नभः-
समम् ।
शुश्रुत्स्वित्तं चिन्मरूपं श्रीकृष्णोऽसमुद्भवम् ॥
जलेन परिपूर्णं च कण्ठस्य मुखविन्दुना ।
दृष्टुं मुखस्यादिसर्गं परिश्रान्तस्य क्रौडितः ॥
प्रकृत्या सह युक्तेन कलयामि जियया वृप । ।
तत्राधारी महद्दिव्योविश्वधारस्य विस्तृतः ॥
प्रकृतीगर्भसंभूतचिन्मोद्भूतस्य भूमिप ! ।
सुविस्तृते जलाधारे श्रवणञ्च महान् विराट् ॥
राधेश्वरस्य कण्ठस्य षोडशंशः प्रकीर्णितः ।
दूर्वादलप्रशामरूपः संमितश्च चतुर्भुजः ।
धनमालाधरः श्रीमान् शोभितः पीतवासवा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
महाविलं, स्त्री, (महश्च तत् विलश्चेति ।)
आकाशम् । इति जटाधरः ॥ बृहच्चिद्वक्ष ॥

महाविषः, पुं, (महत् अत्युत्कटं विषमस्य ।)
द्विसुखसर्पः । यथा,—
“महाविषः कालधर्मो राजाहृदिसुखोरगः ।”
इति जटाधरः ॥

महाविराट्, [ज] पुं, (विश्वेश्वर राजते प्रकाशते ।
इति । वि + राज् + क्रिप् । महांश्चाथौ विराट्
चेति ।) महाविष्णुः । यथा,—
सुनिरुवाच ।

“विश्वानां गोलोकं राजन् ! विस्तृतश्च नभः-
समम् ।
शुश्रुत्स्वित्तं चिन्मरूपं श्रीकृष्णोऽसमुद्भवम् ॥
जलेन परिपूर्णं च कण्ठस्य मुखविन्दुना ।
दृष्टुं मुखस्यादिसर्गं परिश्रान्तस्य क्रौडितः ॥
प्रकृत्या सह युक्तेन कलयामि जियया वृप । ।
तत्राधारी महद्दिव्योविश्वधारस्य विस्तृतः ॥
प्रकृतीगर्भसंभूतचिन्मोद्भूतस्य भूमिप ! ।
सुविस्तृते जलाधारे श्रवणञ्च महान् विराट् ॥
राधेश्वरस्य कण्ठस्य षोडशंशः प्रकीर्णितः ।
दूर्वादलप्रशामरूपः संमितश्च चतुर्भुजः ।
धनमालाधरः श्रीमान् शोभितः पीतवासवा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
महाविलं, स्त्री, (महश्च तत् विलश्चेति ।)
आकाशम् । इति जटाधरः ॥ बृहच्चिद्वक्ष ॥

महाविषः, पुं, (महत् अत्युत्कटं विषमस्य ।)
द्विसुखसर्पः । यथा,—
“महाविषः कालधर्मो राजाहृदिसुखोरगः ।”
इति जटाधरः ॥

महाविराट्, [ज] पुं, (विश्वेश्वर राजते प्रकाशते ।
इति । वि + राज् + क्रिप् । महांश्चाथौ विराट्
चेति ।) महाविष्णुः । यथा,—
सुनिरुवाच ।